

A farkas és a kerülő

Éhes volt a róka, hát azon gondolkodott, hogy belopakodik a faluba, jóllakik tyúkhússal. Mindjárt a falu végén az első háznál felkapaszkodott a tyúkólra, letúrta a cserepet, bebújt a lécek közé. Egy tyúknak hamar elkapta a nyakát, hozzáfogott lakmározni. De a többi tyúk fellármázta a házigazdát.

– Fiam, ugorj ki az ágyból, mert a tyúkokat háborgatja valami!

Az ember megragadott egy karót, a fiának meg a kezébe nyomott egy vasvillát, és kinyitották az ólajtót. Csihi-puhi, záporoztak a rókára az ütések, a szúrások, alig tudott elmenekülni. Húzta magát az erdő felé nagy vonítva.

– Mi baj van, róka koma? – kíváncsiskodott a farkas, ahogy összetalálkoztak.

– Jaj, farkas koma, egy ember majdnem agyonvert a gyerekével!

– Gyere vissza, róka koma, mutasd meg az embert, majd ellátom én a baját!

– Ne menjünk, farkas koma, mert az emberekkel nem jó tréfálni!

– Mit?

A farkas szétszaggatott egy kökénybokrot, megrágta szecskának.

– Így szagatom szét, csak mutassál nekem egy embert!

– Ne menjünk, farkas koma, mert ott veszünk mindnyájan!

– Ha nem jössz, téged is szétszaggatlak!

– Ne szaggassál, inkább megyek!

Az erdő szélére vezette a róka a farkast, meglapultak egy bokor mögött, ahonnan jól belátták az országot.

– Várjunk itt, farkas koma, mert az úton szokott járni az ember!

Nemsokára egy kisgyermek szaladt a falu felől, karikát hajtott bottal.

– E, róka koma, ember ez? – kérdezte a farkas.

– Aj, csak gyermek, még sokára lesz ember.

Egy koldus is arra bicegett hónaljmanokán.

– E, róka koma, ember az?

– Hej, csak volt ember, most már nyomorék.

Végre a kerülő ballagott feléjük az úton duplapuskával. Régebben a huszároknál szolgált, hát a kardot is magával hordta.

- E, róka koma, ott jön valaki, ember az?
- Hű, ez csakugyan ember, el is kotródok előle.
- Ne menj egy tapodtat se, nézd, hogy szaggatom szét!

A farkas nekirontott a kerülőnek, de az sem volt rest. Rácélt a puskával, hogy meghemperedett a gonosz féreg. Hamar észre tért, felugrott, ráacsarkodott az emberre, hogy szétszaggatja. A kerülő meg előrántotta a kardját, pofon vágta a farkast, hogy az egyik fogsora menten kirepült. A másik oldalról is odasuhintott neki, onnan is szálltak a fogak. Nem akart engedni sehogy a farkas, hát ráadásnak betörte a kerülő a fejét három helyen, meg az oldalbordáját egy helyen. Elkeseredett végül a farkas, vonítva elkotródott. Az erdő alatt a róka várta szánakozva.

- Mi van veled, farkas koma?
- Mmmm, jól mondtad, róka koma, hogy az emberrel nem szabad tréfálni.
- Mit csinált veled?
- Jaj, először belefújt a botjába, és olyat köpött a szemem közé, hogy mindjárt meghemperedtem. Azután kivágta a fényes nyelvét, és úgy megcsapdosott, hogy alig maradt bennem élet.
- Megmondtam neked, farkas koma, hogy az emberekkel nem jó tréfálni.

Azóta kerüli is a farkas az embert.